

BREDASCHÉ

STAAT-, LETTERKUNDIG-

NIEUWS.

Dingsdag

COURANT.

EN WETENSCHAPPELIJK

BLAD.

5 Maart.

FRANKRIJK.

PARIS, den 1sten Maart.

Het *Journal des Débats* zegt zich heden aan de lezers van Parijs te bepalen, dat de magt en den invloed hunner stad in het staatkundige, op het gehele lot van Frankrijk voor oogen, herinnert hen aan de rust en den voorspoed die zij genieten, ten gevolge hunner roemvolle pogingen voor het verkrijgen der tegenwoordige orde van zaken, en waarschuwt hen met den meest mogelijken aandrang, voor de coalitie en derzelver bedoelingen, die heden hunne stemmen vroeg, om morgen in staat te zijn het koningschap van julij naar het hart te steken.

De ministeriele bladen, het *Journal des Débats* en *la Presse*, geven beiden zich veel moeite, om de keus van den heer *Duvergier de Launay*, kandidaat in het arrondissement Sancerre, te doen mislukken; de ministeriele kandidaat aldaar is de heer *Tascher*.

In de voorberedende zitting van het 6de arrondissement der hoofdstad heeft gisteren een vrij ergerlijk tooneel plaats gehad. De heeren *Laffitte* en *Arago*, schoon geen kiezers of kandidaten in dit arrondissement zijnde, zijn daar verschenen, om de benoeming van den kandidaat der coalitie, den zoon van *Carnot* te bevorderen; zulks heeft de ontevredenheid gewekt van de ministeriele partij, wier kandidaat, de heer *Michel*, niet in staat schijnt geweest te zijn, om zich tegen den overwegenden invloed en de redenen van de beide genoemde hoofden der oppositie te doen gelden.

Morgen moet het groote pleit der verkiezingen beëcht worden. Heden heeft er aan de bureaux der maires van de hoofdstad, waar de verkiezingen worden afgehandeld, een groot aantal kiezers, en de orgaan der bureau zal morgen geschieden en de uitslag der verkiezingen, zelfs van die te Parijs, zal eerst zondag algemeen bekend kunnen zijn.

In afwachting van den uitslag, vleien beide partijen zich met de overwinning, of geven zich althans den schijn, dat zij zeker zijn van de meerderheid op hunne zijde te zullen hebben. Van de ministeriele zijde wordt gezegd, dat men wel 275 stemmen voor zich zou bekomen, een getal, dat men voor overdreven houdt; de coalitie beweert, bij het ergaan van den heer *Thiers*, dat zij ten minste een meerderheid van tien stemmen zal hebben.

Men verneemt uit Brest, dat de koryet, *la Créole*, welke de prins van *Joinville* kommandeert, gisteren aldaar is aangekomen. De hulk had den 30sten januarij Havana verlaten. De prins, die zich in volmaakt welstand bevindt, is terstond naar Paris vertrokken. De hertogen van *Orléans*, van *Nemours* en van *Anjou*, zijn hunnen broeder te gemoet gereisd.

Het ministeriele blad *la Presse* weersprekt, dat het fransch ministerie zich bij de noordsche mogendheden heeft gevoegd, om de uitdrukking van den poolischen generaal *Skrzynecki*, uit België te bewerken.

De gezamen fransche gezant bij het Nederlandsche hof, baron *Montier*, is uit Grootenagel hier aangekomen.

In de bijzondere briefwisseling uit Bayonne van den 28sten land men:

De gezamen hertogen uit de hertogdommen hebben gisteren ontboden; de beide proclamatiën van don *Carlos* en van *Maroto*, zijn door de onderhandelsche gezantschap, tusschen de beide grenzen ontworpen. Die van don *Carlos* is door generaal *Bastan* aangeplakt op aan de troepen van de linie aan de grenzen voorgelezen geworden.

Uit Behobie schrijft men, dat er onder de karlistische troepen op de linien van Andoin en Tolosa gekantonneerd, de grootste wanorde heerscht. De soldaten trekken, 't zij voor of tegen *Maroto* partij.

Een reiziger van Estella gekomen, heeft *Maroto* den 22sten bij Irasun, tusschen Pampeluna en Lecumberry gezien, zich naar de laatstgenoemde plaats richtende. Hij had bij zich het 1ste en het 7de bataillon van Navarre en een eskadron. Twee andere bataillons

zijne woonhoede uitmakende, trokken hien twee uren vooruit. Zes bataillons zijn te Irasun, en het 3de van Guypuzcoa met het 5de van Navarre te Lecumberry. Deze troepen schenen besloten om voor hunnen generaal te strijden. Den 23sten stond deze met 8 bataillons en 500 paarden te Lecumberry, met voornemen om zoo men zeide tegen het hoofdkwartier van don *Carlos* op te trekken.

Verscheidene kompagnien van het 5de bataillon van Navarre, op beval van den oorlogsminister, hertog van *Grenada*, naar het hoofdkwartier van den pretendent geroepen, hebben naar men zegt, den 24sten in het gebergte van Elgorriaga drie officieren van den staf van *Maroto* om het leven gebragt, uit weerwraak over de fusilladen van Estella.

De vraag of *Maroto*, gesterkt door eenige bataillons die hem genegenheid toonen toe te dragen, het voornemen heeft, om het gezag van don *Carlos* te wederstaan, zal de tijd moeten leeren. Onbetwistbaar echter, moet de karlistische partij door het gebeurde een zwaren schok bekomen. Eene demonstratie van *Espartaco* tegen Estella zou thans de zaak der koningin zeer kunnen begunstigen; maar men geloof niet, dat deze generaal van de gelegenheid heeft gebruik gemaakt.

De drukte der maandelijksche verkiezing gaf heden veel beweging in den koers, die zich doorgaande staande hield, waarvan het vertrouwen op den vredelievenden afloop der belgische zaken en dat de uitslag der verkiezingen ook gunstig voor het ministerie zou zijn, door sommigen als reden gegeven werd. De Sp. Ardins waren iets haager, dewijl men meende, dat de verdeeltheden onder de karlisten de zaak der constitutionelen begunstigen kon. De notering was heden (1 Maart) 5. Ct. 111; 3 ptt. 79,10; Nap. f. 99,30; Sp.

Van den 2den Maart.

De bladen der hoofdstad doen heden hunne laatste poging, om door hunne vertoogen de kiezers tot hunne bijzondere partij over te halen. Daar deze bladen niet tijdig genoeg meer in de departementen komen, om nog voor de verkiezingen er gelezen te worden, heeft het *Journal des Débats* heden een vertoog aan de kiezers van de 14 arrondissementen van het seine-departement, en vergelijkt daarin de verdienste en aanspraak van de beide kandidaten in elk arrondissement.

De heer *Lamartine* heeft eene circulaire aan de kiezers van Duinkerken geriet, waarin hij verklaart, dat hij het er voor houdt, dat het land, door de zamenspanning der coalitie, in het grootste gevaar verkeert, zoowel met betrekking tot den vorm van gouvernement, als met opzigt tot de veiligheid van de natie. Het vertegenwoordigend gouvernement werd in deszelfs bestaan bedreigd; men wilde twee der magten van het constitutionele charter verbannen, om slechts een voor de drie in de plaats te stellen. Het gouvernement zou dan enkel bestaan uit een soort van ministerieel directoire, onafhankelijk van het koningschap en door eene enkele kamer benoemd. Dit was nog veel erger dan de republiek; het was het onverantwoordelijk despotisme van eene enkele kamer. Wanneer de heden die het land aldus naar hunne revolutionaire denkbeelden wilden regeren, in hunne pogingen slaagden, dan was het met de vrijheid gedaan; deze bestond slechts in het evenwigt en in de onafhankelijkheid van de drie constitutionele magten: „Het beginsel van eerlijken vrede” — dus vervolgt de heer *Lamartine* — „edert *Casimir Perier* gegrondvest en tot heden gehandhaafd wordt met geweld door diezelfde heden aangevallen; zij willen niet alleen de traktaten van 1815 verscheuren, maar ook die van 1831. België aansporende om dezelve te schenden, zouden zij Frankrijk en geheel Europa in een oorlog slepen, zonder reden, rust of eer. Slagen zij, dan is het met den vrede der wereld gedaan, met de nijverheid, den handel, de koloniën, den landbouw, die jaren lang de rust en den vrede behoeven.” Hoe deze taal de heden der coalitie misgaat, behoeft niet gezegd te worden. De *Journal des Français* en de *Constitutionnel* willen het doen voorkomen, dat de heer *Lamartine* de constitutionele vormen niet begrijpt en dat zijn woorden dus weinig te beduiden hadden.

— De Prins van Joinville wordt heden avond te Parijs verwacht.
— Heden is de jaarlijkse tentoonstelling van schilderijen in de
galerie du Louvre geopend geworden.

De *Moniteur* bevestigt het bericht van de schipbreuk van de hertog van York, hetwelk van Antigua naar Barbados een deel van het 14de regiment van infanterie moest verbrengen en op de klippen van St. Rosas gestooten heeft. Naar het schijnt zou er niemand bij omgekomen zijn.

In de bijzondere berigten uit Bayonne van den 27sten Februarij leest men :

» In weerwil van de strenge waakzaamheid der karlisten op de grenzen en de algemeene schrik die ieder weerhoudt, om brieven te schrijven of over te brengen, weet men hier sedert gisteren, dat de houding van don *Carlos* en *Maroto* duidelijker uitkomt; de een is aan het hoofd der Kastiliaansche partij; de ander wordt door de provinciale partij ondersteund.

» *Maroto* is den 24sten te Tolosa gekomen en heeft onmiddellijk gereisd naar Allegria uitgezet, en voorts twee zijner aide-camps met brieven voor don *Carlos* naar Villafrañca gezonden.

» Er loopen geruchten van een opstand der troepen te Estella na het vertrek van *Maroto*; maar er bestaat geen grond, om daarover ongerust te zijn. Stelliger is het, dat zich onder eenige bataillons die niet onder het onmiddellijk bevel van *Maroto* stonden, eene gisting tegen de kastilianen is ontstaan en er van dezelve zijn vermoord geworden.

[illegible]

— De afschuwelijke wreedheden, de onderlinge haat en bloeddorst van de heden die don *Carlos* omgeven en der chefs zijner korpsen hebben hier veel indruk gemaakt. Heden liep hier een gerucht, dat men echter ook na de jongste tijdingen van de grenzen, nauwelijks geloofbaar achten kan; volgens hetzelfde zou namelijk don *Carlos*, op nieuw toegeevende aan de kuiperij van zijnen kleinen hofstaat en zijne geestelijke raadslieden, zijne proclamatie van den vorigen dag weder ingetrokken en *Móroto* tot generalissimus der karlistische legermagt verklaard hebben.

— In weerwil van de drukte der verkiezingen en de uiteenlopende gevoelens omtrent derzelver uitslag is de koers ter beurze heden doorgaans rijzende gebleven, hetgeen men in alle geval, in het algemeen, als een gunstig teeken, op het tegenwoordig oogenblik aanmerken. De notering was heden (2 Maart) 5 pCt. 111,10; 3 pCt. 79,40; Nap. r. 99,25; Sp. Ardoin 196 $\frac{2}{3}$; Rom. L. 100 $\frac{1}{2}$.

FRANKFORT, den 1sten Maart.

Te Berlijn is uit Perzië aangekomen de Britsche buitengewone gezant en gevolmachtigde in dat land, sir John H. Newell, welke na een zeer kortstondig verblijf, de reis naar Londen heeft voortgezet.

— Des avonds van den 28sten heeft men te Berlijn een luisterrijk Noorderlicht gezien, hetwelk, niettegenstaande de helderschijnende maan, ten half tien ure zoo sterk was, dat velen in de gedachte geraakten, dat er in de omstreken brand was.

— Op onderscheidene plaatsen van het Koninkrijk Hanover is de gemeenschap door het overstromen der rivieren afgesneden. — In den toestand van het gezigt des Kroonprins schijnt zich de hoop op beterschap op te doen, sedert hij de mazelen gehad heeft.

— Naar men uit Posen meldt, zou het gerechtshof dier provincie dezer dagen uitspraak hebben gedaan in de zaak van den aartsbis-

achop von Dünn, en dezen tot eene vestingstraf van 20 jaren hebben veroordeeld. De uitspraak zou echter eerst van kracht worden, nadat de, door de wet aan den veroordeelde toegestane tijd, om te appelleren, zou verstreken zijn. Men dacht dat hem de vesting Colberg tot verblijfplaats zou worden aangewezen, ingeval hij zich gelijk men dit, gerekend naar zijne vroegere handelingen, verwachten moet, van de hem ter dienste staande rechtsmiddelen niet wilde bedienen, noch de genade des konings wilde inroepen.

Op den 18den dezer heeft de Paus in het Vatikaan eene geheime consistorie gehouden, waarin de patriarch van Konstantinopel en secretaris der bisschoppelijke congregatie *G. Soglia* en de algemeene thesaurier van het apostolisch kabinet *A. Tosti* tot kardinalen zijn verheven geworden. De kardinaal *Falzacappi* werd tot thesaurier, het heilig collegie in de plaats van den kardinaal *Gregorio* benoemd, de kardinaal *Gamberini* tot bisschop van Salinas, de kardinaal *Aggrà* tot bisschop van Ostia en Angoli, de kanonikus *Ugo* tot aartsbisschop van Sorrento, de vroegera internuntius in België *P. Gizzi* tot aartsbisschop van Liège. p. 7, en werden voorts nog een aantal andere benoemingen gedaan.

— Naar men voorts uit Rome schrift, zouden er nog wel eenige weken verloopen, alvorens het antwoord van den Pauselijken Stoel op de laatste verklaring van Pruisen zal openbaar gemaakt worden.

— Uit Konstantinopel schrijft men van den 6den Februarij, dat de groote rust die aldaar in den laatsten tijd geheerscht heeft, weder op eens door allerlei geruchten was verstoord geworden. Met den grootsten spoed werden er troepen naar Azie gezonden, enophoudelijk vertrokken er koeries uit Pera, en bij de onderscheidene gezantschappen heerschte eene drukte alsof de oorlog uitgebroken was. Naar het zeggen van sommigen was dit werkelijk het geval, naar anderen meenden was de oorlog tusschen de Porte en *Mehemed-ali* op het punt van uit te barsten. De onderscheidene gezantschapen wendden intusschen alle moeite aan, om het tegenwoordig *status quo* te doen in stand houden. De sultan heette het, was zeer verstoord, en had berouw over het gesloten verdrag met Engeland, dewijl het zijne hoop niet verwezenlijkt had, dat *Mehemed-ali*, niet tot deszelfs aanneming met geweld gedwongen was, zooals lord *Pensomby* hem had doen vermoeden, en ter dier oorzaak zou hij thans middelen zoeken om het tot eene breuk tusschen hem en den onderkoning te doen komen. De admiraal *Asierson* had naar *Pottery* gegaan, om de fransche regering en lord *Pensomby* bevelen naar *Constantinopel* te geven, dat de fransche en engelsche eskaders in den Levant te versterken. In *Constantinopel* werd de ligting van rekruten met buitengewone spoed voortgezet, en den 1den *Pamray* waren thans 46,000 man turksche soldaten met 20 stukken geschut verzameld.

verzameld. In het begin van Alexandrie van den 6den februari 1877 is gezegd dat de bevelen der Syrische steeds verontrustend luiden. Het koninkrijk scheen slechts het gunstige oogenblik af te wachten, om weder de wapenen op te vatten. In Hara zou zelfs reeds een opstand uitgebroken zijn; het garnizoen van Aere was tegen de opstrijgen betrokken, maar met verlies teruggeslagen.

BREDA, den velen Maart

Heden zullen de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal vergaderen, tot het onderzoek van de antwoorden der regering op de bedenkingen welke in de afdeelingen van de Tweede Kamer gemaakt zijn, ten aanzien van de ontwerpen van wet betrekkelijk het muntwezen en de doornigste van alle staatsingen.

Ten twee ure zal de vergadering openbaar worden gehouden. Tegen 3 ure zal Z. E. de Minister van Justitie de zaken zien in de vergadering bevoegen tot het doen eener sluitkundige mededeeling.

Naar mijn verzoek heeft Z. M. Denseloot tot heethoofd in het polderbestuur van Mars en Wierp, in dit gewest, ter vervanging van den heer R. S. Walier, tot andere functien geroepen, den heer F. van Roer.

— Men verneemt, dat het Z. M. dezer dagen bevestigd heeft, den staatsraad Mr. J. Bonder, te Amsterdam te benoemen tot consulent van de Nederlandsche bank, en zulks uit aanmerking van de veelvuldige diensten door gemelden heer aan den Staat bewezen. De ge noemden staatsraad heeft al vr idag de beambten der bank van het grootboek der ationale schuld plegtig heringerd aan het vijf entwintig jarig bestaan dier directie en is aan de bank tet aan denken eene fraaije zilveren medaille uitgereikt ge meent een eervol gedenkschrift zende aan de minder beambten een goudgelyke penning in brons vervaard.

Volgens berichten uit Brussel tot gisterenmiddag, was er de aandacht ten hoogste gespannen op de discussiën die heden in de kamer van vertegenwoordigers moeten geopend worden over de aanneming der jongste voorstellen van de conferentie. Het is niet zoo zeer, of liever niet zoo geheel de uitslag, ofschoon deze toch wel de hoofdzak is, die nu de aandacht boeit, naardien men zich vrij

* Zullen, als schuldig aan misdaden en komplotten, vermeld in de tegenwoordige afdeeling, gestraft worden al degenen die, 't zij door op openbare plaatsen of vereenigingen gehouden redevervingen, 't zij door aangeplakte plakaten, 't zij door gedrukte geschriften, de burgers of inwoners reeds reeds tot de gezegde misdaden en komplotten aangezet hebben.

In ons vaderland kent men geen erfelijk regt van zitting in eene staats-vergadering uit hoofde van geboorte. De grondwettige regten van den Monarch en zijn koninklijk geslacht komen hier niet ter sprake. Er is blijkens het ernstig onderzoek, over het al of niet verkiezelijke van eene erfelijke kamer, ten laatste erkend, dat het beter was de eerste afdeeling der Staten-Generaal uit voor het leven benoemde personen zamen te stellen uit de aanzienlijke en vroegste in den lande, maar zonder toekenning van dat regt aan hunne kinderen; en wij houden het er voor, dat dit eene zeer heilzame bepaling is. De verkeerdheden waartoe het tegenovergesteld gevoelen leiden zijn meermalen gebleken, de ervaring, de wijsheid, de bezadigdheid zaten niet altijd voor in dien raad, die allen aan privilege, niet aan verdiensten alleen het te danken had over 's lands dierbaarste belangen te mogen beraadslagen. En met dit al is toch nog niet ten gevolge der afschaffing van het stelsel van zitting door erfregt, alles uit den weg geruimd wat de hoogste staats-vergadering in de oogen van onbevooroordeelden zou kunnen te kort doen. Of zou het tot eere der hooge staatsligchaamen in Frankrijk strekken, menschen van zoo opgewonden en partijdigen aard, als de graaf de MONTALEMBERT onder hare leden te tellen? Voegt het, aan achtbare staats-vergaderingen het voorbeeld te geven van toemeloze harts-togten van verbitterde vijandelijkheden, van staatkundige verblindheid, van niets heilighachtende onberadenheid? Voegt het als men deel maakt van eene vergadering, die het uitgelezen deel der natie behoort te zijn, eene leer te prediken, die in strijd is met alle begrip van orde, van wet, en van het regt der volken? Inderdaad de graaf de MONTALEMBERT moge den schijn aannemen, dat hij ijvert voor eene goede zaak als hij België tot weerstand aanzet: de ligtgeloofige menigte moge, gedurende eenigen tijd in den waan blijven verkeeren, dat dergelijke sustenen uit overtuiging gevoerd worden, spoedig zal men beter ingelicht, de staatkundige beweegredenen leeren kennen van eene zoo edelmoedige verdediging eener hopelooze zaak. *Het eenige land waar het catholicismus vrij van banden is, wordt opgeofferd.* Toen België nog deel maakte van Nederland had de katholieke kerk al die zedelijke vrijheden, die de Staat verleen kan, aan hen, die deel maken van dien Staat, *alleen* dit eenige kon niet toegestaan worden, zooals het ook in niet eenen wereldlijken Europeschen Staat toegelaten wordt, dat de troon onder het altaar staan zoude; of België, bij meer vrijheid op het papier, inderdaad gelukkiger, zedelijk en maatschappelijk beschaafder en beter geworden is sedert den afval, durven wij ernstiglijk betwijfelen. En in der waarheid valt het dan maar zeer weinig te betreuren, dat nog niet een grooter aantal menschen deelgenooten zijn van een regt van vrijheid, dat zich tot heden toe, niet in de betrachtting van christelijke deugden, maar in ontevredenheid, woelzucht, plundering en schier onbedwingbare zucht tot wanorde en naar standverwisseling heeft geopenbaard. *België moet in Frankrijk ingelijfd worden.* Zij die de Belgen kennen, weten dat de natie zelve geenszins franschgezind is noch fransche zeden heeft: alleen de adel moge dat wenschen, het gros der bevolking geenszins. Maar wat zou er in dit geval van inlijving in het ongeloofige Frankrijk, van het katholieke België worden? Dat Frankrijk de negen provincien wel zou willen naderen tot zich, laat zich begrijpen; zij heeft er belang bij; maar België, dat na van het laatst der vorige eeuw tot in 1814 Fransch geweest te zijn, niet te min daarvan niets had overgenomen dan een glimp van beschaving, welke nogtans niet had kunnen overtuigen van het heilzame der inlijving; dat België zou, en er geen verblindende veroveraar meer daar is om alle te boeien, noch belang, noch neiging hebben om Fransch te worden.

Belgie zal verdelld worden. Ja, ondanks de misprijkende aristocratie die en de kloekhartige democratie, zou de graaf de Montalembert hier de waarheid gesproken hebben, een land dat een woefnest wordt en zich onwaardig gedraagt vordert gepn lid te zijn in de maatschappij der Europeesche Staten, zulk een land verdient geene plaats te bekleeden in den rij der volken, zoodanig land moet verdelld worden. Blijven zij onrustig en stoken zij steeds het oorlogsvuur aan, achten zij alles klein, en achten zij zich tot niets gebonden, wat niet met hun belang strookt brengen zij met andere woorden, hun persoonlijk karakter en hunne eigenaardigheden uit het burgerlijke leven over op hunne handelingen van Staat tot Staat; dan dunkt het geen redelijken twijfel, of het land dat volgens Napoleon met ijzeren hand moest geregeerd worden, zal verdeeld worden, omdat het den zachten scepter van eenen Willem onwaardig was, en onder eigen bestuur het volkenrecht vertrüpte. Zóó kan zelfs de waarheid uit den mond van dwazen komen. Wat de taal overigens door graaf de Montalembert betreft, zij was niet die, welke voegt aan een Pair van Frankrijk, maar aan een door zijne hartstogten of staatkundige dwepen of stelselzucht verblinden dwarsdruiver, van een verhoofd, die niets anders raadsleest dan zijn eigen gevoelen, en die niet luistert naar de stem der rede, en die zich niet ontzet in brand te steken wat hem niet beaagt.

DE GRAAF MOLE

Niet onbelangrijk is in de tegenwoordige gewichtige oogenblikken, iets naders te leeren kennen van Frankrijks tegenwoordigen eersten minister, den graaf Louis Mathieu Mole, Pair van Frankrijk, van wiens staan of vallen, ten gevolge van den uitslag der ophanden verkiezingen in Frankrijk, zoo veel kan afhangen voor de gebeurtenissen in Frankrijk zelf en wellicht buiten hetzelfde.

De graaf Mole behoort tot eene der oudste en geachtste regerings-familien. Afstammende uit Troyes in Champagne, heeft de familie Mole het parlement van Frankrijk onderscheidene eerste-Présidenten en Procureurs-Generaal geleyerd. Iedereen kent den grooten en roemrijken naam, dien de beroemde President Mathieu Mole heeft nagelaten. De graaf Mole is in 1780 te Paris geboren; reeds zich vroeg aan de letterkunde gewijd hebbende, gaf hij in eenen ouderdom van zes en twintig jaren *Essais de morale et de politique* uit; het staat niet aan ons dit werk te beoordeelen, waartegen thans hevig wordt uitgevaren. De heer Mole beklom spoedig den eersten trap die hem tot geluk en eer zoude opvoeren. Hij werd tot Auditeur bij den staatsraad en vervolgens tot Maître des requêtes (request-meester) benoemd. In het jaar 1806 vertrouwde Napoleon hem het bestuur over het departement der Goudkust toe; hierop naar Paris teruggeroepen werd hij tot Staatsraad benoemd en een jaar later tot Directeur-Generaal der bruggen en wegen. Napoleon verhef hem ook tot den Gravenstand, en begiftigde hem met het kruis der orde van de Reünie. Hij was in het jaar 1813 lid der wetgevende vergadering, tot hem de portefeuille van Justitie toevertrouwd werd nadat de Grootregter Berryer afgetreden was. Bij de gebeurtenissen van 1814 vergezeldte de graaf Mole, in hoedanigheid van Grootregter, even als de andere Ministers, de keizerin Marie Louise naar Blois. Zonder openbare ambtsbediening bij de eerste restauratie, werd hij gedurende de honderd dagen weder tot Directeur der bruggen en wegen aangesteld. Intusschen weigerde hij plaats te nemen in de kamers der Pairs, hetwelk hij echter eerst na de terugkeer der Bourbons aannam. In het jaar 1817 werd hij tot Minister van Marine benoemd, een post, dien hij tot op het einde van het volgende jaar bekleedde. Sedert dien tijd en tot op de omwenteling van 1830 was de heer Mole slechts Pair van Frankrijk. Den 11den Augustus 1830 werd hij tot het ministerie van Buitenlandsche zaken geroopt, en dezes post weldra aan den heer La Fayette af. Ieder weet dat de graaf Mole, sedert den 15den April 1831, Minister van Buitenlandsche zaken en President van den Raad is. Hoewel de staatsman buiten het bereik onzer schatting staat, moeten wij echter erkennen, dat de graaf Mole, die als schrijver vlag de pen heeft gevoerd, bij de discussie van het adres ook het bewijs gegeven heeft, dat hij als redenaar groote talenten bezat.

De ondergeteekende Officieren, geleiders van het Detachement der 3de Afdeling Infanterie, betuigen hunnen hartelijken dank aan den Heer A. H. VAN DAM, voor de welwillendheid die hij Edele aan het Detachement, hetwelk Nachtkwartier heeft gehouden op 28 Fe-

bruarij te Rotterdam, bewezen heeft, door de uitdeeling van TAFELAK aan hetzelfde.

J. H. N. DUSSEN,
1e Luit.
G. O. T. F.
1e Luit.

Ter EFFECTEN-SOCIETEIT te Amsterdam van gisteren 28 Februarij werden verhandeld: Ned. 2 1/2 pCt. 55 1/2; drie zestiende; O. I. Leening 97 1/2; Kansbil. 27 negen zestiende; 1/2; Handelsr. 170 1/8; Ardoin 17 drie achtste, zeven zestiende, drie achtste.

* Heden overleed alhier, in den ouderdom van 79 jaren, mijn geliefde Echtgenoot, de Wel-Edel. Goetsegen HERR WILLEM ROZEN, Oud-Kapitein-Kwartiermeester.

A. M. ROZEN,
Geboren-Huisman.

Op verzoek van den Overledenen zullen er geene uiterlijke teekenen van rouw gedragen worden.

Eenige Bevestiging.

BREDA, 2. Maart, 1839.

BEKENDMAKING

Het Gemeentebestuur van Terheyden, zal, onder approbatie van H. E. G. A. de Heeren Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant, ter Gemeentens-Raadkamer, op Donderdag den 21. Maart 1839, des voormiddags om 10 ure, den minsteende Aanbesteden:

Het OPBOUWEN van een geheel Nieuw DORPS- of GEMEENTENS-HUIS binnen Terheyden.

De Konditien en Voorwaarden met de Teekening zullen van heden af voor een ieder ter inzage liggen ter Gemeentens-Raadkamer voornoemd.

TERHEYDEN, den 4. Maart 1839.

Het Gemeentebestuur voornoemd,
G. VAN LOMMEL L. P.
Ter ordonnantie van hetzelfde,
De Secretaris,
C. ROMME.

UIT DE HAND TE KOOP

om met den 1sten Mei d. k. te aanvaarden.

Een hecht, sterk en wel doortimmerd HUIS, in de Landpoortstraat te Willemstad, sedert jaren gediend hebbende en nog dienende tot LOGEMENT en SOCIETEIT, voorzien van vier Behangen groote Beneden- en acht Boven-Kamers, twee Keukens, twee Regenbakken en Welpot, en verder alle Gemakken, ruime Zolders en vier Kelders, benevens annexe groote Stalling en Koetshuis, en een groote Tuin, met vele Vruchtbomen achter het Huis; des verkiezende kan een gedeelte der Koopenningen, onder verband van eerste Hypotheek, op het pand gevestigd blijven.

Nadere informatie zijn met franco-brieven, onder Letter A. 4. bekomen aan het Postkantoor te Willemstad.

TE HUUR TEGEN MEL

Een HUIS, staande op een der beste standen van Terheyden, aan den straatweg, een alleraangenaamst uitzigt hebbende, voorzien van vier Kamers, waarvan drie behangen, Keuken, Kelder, en Meide-Kamertje, eene Welpot, Washuisje en Schuur, met eenen innweg naar dezelve, een spacieusen Hof, beplant met jonge vruchtdragende Bomen, en verder met Heestergewas en Bloemen.

Te bevragen bij den Gepensionneerden Kapitein DESSENER, op de Haven te Breda.

* Bij W. VAN BOEKEREN, te Groningen, wordt uitgegeven en is alom te bekomen:

- I. GESCHIEDENIS DER ACHTTEENDE EEUW EN DER NEGENTIENDE TOT OP DEN ONDERGANG VAN HET FRANSCH KEIZERRIJK, door T. C. SCHLOSSER, Hoogleraar te Heidelberg, 1ste Deel, a. f. 3.00.
- II. 1812. Eene Geschiedkundige Roman, door L. BELLESTADT, TWEEDE DRUK, op Vrij Post, a. f. 1.50.
- III. QUI ETI MAECENAS? Dichtelijke Naveltoespraak, door M. A. W. ENGELLEN, a. f. 0.50.

* Bij de Gebroeders ADRIANUS te Amsterdam, is van de Pers gekomen en te bekomen bij BROESE & COMP., te Breda: GRENSELEN, opgedragen aan de beide Eegers, door Pries BATAVUS. Prijs. f. 1.20.